

GWIAZDA NAUCZANIA TEACHING STAR

prof. dr hab. inż.
**Krzysztof
Walkowiak**

Politechnika
Wrocławska

*Moim zdaniem doktoranci to najważniejsza grupa na uczelni. Przecież to z nich w większości rekrutują się późniejsi pracownicy akademicy, którzy właśnie w szkole doktorskiej nabywają kompetencje do pracy badawczej. Stąd troska o jak najlepsze kształcenie doktorantów to troska o jakość nauki – mówi prof. dr hab. inż. **Krzysztof Walkowiak**, dziekan Szkoły Doktorskiej Politechniki Wrocławskiej.*

Bez umiedzynarodowienia praca naukowa byłaby nudniejsza

Doświadczenia w obszarze kształcenia doktorantów gromadzi już od ponad 10 lat: odkąd w 2013 r. został kierownikiem studiów doktoranckich na Wydziale Elektroniki PWr, potem prodziekanem Szkoły Doktorskiej PWr, a wreszcie jej dziekanem, każdy wyjazd zagraniczny (konferencje, współpraca badawcza) traktuje jako sposób na to, by przyjrzeć się różnym modelom kształcenia doktorantów. – *Niezależnie, co jest głównym celem takiego wyjazdu, zawsze staram się*

przyglądać kształceniu doktorskiemu i rozmawiać na ten temat nie tylko z promotorami prac doktorskich, ale też z samymi doktorantami – opowiada prof. Walkowiak. – Pozwoliło mi to zebrać doświadczenia potrzebne do coraz lepszego funkcjonowania kształcenia doktorantów na PWr.

Nowe otwarcie

Start Szkoły Doktorskiej PWr w 2019 r. ostrzeża jako szansę, dzięki której można było wprowadzić w kształceniu dokto-

rantów wiele zmian. Jednym z elementów tej szansy było połączenie w jednej uczelnianej jednostce doświadczeń zespołu tworzonego przez osoby wywodzące się z różnych dyscyplin naukowych, zatem mogących wnieść w dyskusję różne perspektywy. – *Ma to znaczenie m.in. w obszarze umiedzynarodowienia, który w różnych dyscyplinach naukowych jest różnie realizowany.*

Z kolei zmianą sprzyjającą umiedzynarodowieniu Szkoły Doktorskiej PWr było wprowadzone od 2022 r. kształcenie w je-

zyku angielskim. Jak podkreśla prof. Walkowiak, ta zmiana miała charakter ewolucyjny. – *Pierwsze próby wprowadzenia języka angielskiego na zajęciach pojawiały się jeszcze przed powołaniem szkoły doktorskiej, jednak zajęcia po angielsku wtedy jeszcze były nieobligatoryjne.*

Dziś laureat nagrody Teaching Star z dumą podkreśla, że decyzja o prowadzeniu kształcenia doktorantów po angielsku miała kluczowe znaczenie dla rozwoju Szkoły Doktorskiej PWr.

Solidny warsztat

Prof. Walkowiak dumę może jednak odczuwać nie tylko z tego powodu. Zainicjował i stworzył program kształcenia kursu Research Skills, czyli zajęć, których celem jest wyposażenie przyszłych badaczy w podstawowe praktyczne kompetencje potrzebne każdemu naukowcowi, takie jak pisanie publikacji, przygotowywanie prezentacji na konferencje, pisanie wniosków grantowych, prawne i etyczne aspekty pracy naukowej itp. W ramach tego kursu szczególnie podkreślane są kwestie współpracy międzynarodowej naukowców. – *Zachęcamy doktorantów do podejmowania tego wyzwania, wskazujemy, jak nawiązywać kontakty międzynarodowe, jak zdobywać środki na współpracę i jak ją podtrzymywać po zakończeniu konkretnego projektu – mówi laureat nagrody Gwiazdy Umiedzynarodowienia.*

Inny kurs, o którym z satysfakcją mówi prof. Walkowiak, to zajęcia dotyczące najnowszych kierunków badań w dyscyplinie (Recent research trends in scientific discipline). – *Treści tego kursu są dostosowane do danej dyscypliny, ale cel jest wspólny: pokazać światowe trendy w badaniach, zainspirować. To jednocześnie bardzo umiedzynarodowiony kurs, ponieważ na zajęcia zapraszani są wykładowcy z całego świata.*

Sport zespołowy

Pytany o przepis na internacjonalizację polskich uczelni, prof. Walkowiak podkreśla dwie sprawy: umiedzynarodowienie to długotrwały proces, a jego powodzenie zależy od dobrej współpracy wielu osób. – *Umiedzynarodowienie to sport zespołowy. I to zarówno w kontekście współpracy promotora z doktorantem – dzielenia się kontaktami zagranicznymi, włączania do prac międzynarodowych zespołów badawczych, wskazywania konferencji czy czasopism, w których warto zaistnieć – jak i w kontekście pracy całej Szkoły Doktorskiej*

Wizyta w UPC, Barcelona

„ Umiedzynarodowienie to długotrwały proces, a jego powodzenie zależy od dobrej współpracy wielu osób. ”

– szkoleń dla promotorów, organizowania kursów – a wreszcie pracy całej uczelni – współdziałania z różnymi jednostkami (wydziały, rady dyscyplin naukowych, Dział Współpracy Międzynarodowej, Dział Projektów, Dział Nauki), które są naszymi partnerami i wspierają nas w zwiększaniu umiedzynarodowienia. Nie bez znaczenia jest też współpraca z całym środowiskiem akademickim w Polsce i dzielenie się doświadczeniami z pracy szkół doktorskich w ramach comiesięcznych spotkań.

Pozytywistyczne wzorce

Sukces w umiedzynarodowieniu? Według prof. Walkowiaka decyduje o nim rzetel-

na i systematyczna praca u podstaw. – *Najpierw zbieranie doświadczeń i szukanie wzorców, potem opracowanie klarownych i precyzyjnych zasad funkcjonowania, wreszcie sumienna i terminowa realizacja postawionych sobie celów i podejmowanie wyzwań.*

Sam w swój sukces zawodowy patrzy właśnie przez pryzmat różnorodnych zadań, jakich się podejmuje i wyzwia, jakim stawia czoła. To i praca naukowa (od początku jego badawczej kariery realizowana w zasadzie wyłącznie w kontekście międzynarodowym), i praca dydaktyczna i podjęcie wyzwań administracyjnych. Najlepszym wskaźnikiem tego sukcesu są w kontekście pracy naukowej od kilku lat miejsce na liście TOP 2% najczęściej cytowanych naukowców świata, w kontekście pracy dydaktycznej satysfakcja studentów, a w kontekście pracy administracyjnej zadowolenie i zaangażowanie współpracowników i podwładnych.

Nagrodę ufundowała
Narodowa Agencja
Wymiany Akademickiej

NAWA
NARODOWA AGENCJA
WYMIANY AKADEMICKIEJ

PROF. DR HAB. INŻ. KRZYSZTOF WALKOWIAK (UR. 1973)

Absolwent Politechniki Wrocławskiej (1997, kierunek informatyka na Wydziale Elektroniki). Kolejne stopnie naukowe w dyscyplinie informatyka uzyskał na tym samym wydziale: stopień doktora w 2000, a stopień doktora habilitowanego w 2008. W 2017 uzyskał tytuł naukowy profesora nauk technicznych. Obecnie zatrudniony na stanowisku profesora na Wydziale Informatyki i Telekomunikacji PWr. Od 2020 jest dziekanem Szkoły Doktorskiej PWr. Specjalizuje się w optymalizacji sieci komputerowych i zastosowaniach metod sztucznej inteligencji. Wyniki swoich badań naukowych opublikował w ponad 320 pracach, w tym 75 artykułów w czasopismach z listy JCR. Promotor 10 zakończonych przewodów doktorskich. Był kierownikiem oraz głównym wykonawcą 13 projektów naukowych EU, NCN i MNiSzW (w tym kierował 4 projektami NCN OPUS). W latach 2021-2023 kierował projektem NAWA Ster InterDocSchool dotyczącym umiedzynarodowienia Szkoły Doktorskiej PWr. Obecnie bierze udział w realizacji projektu Unite! – sieci dziewięciu uczelni europejskich, kieruje zadaniem dotyczącym opracowania programu kształcenia Unite! Doctoral School.